

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ صَلِيَ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ صَلِيَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ صَلِيَ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ- **(1)** إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

می پرسند ترا در باره غنائم؛ بگو: غنائم برای خدا و پیغمبر است؛ پس بپر هیزید (از نافرمانی) خدا و اصلاح کنید آنچه در میان شما است؛ و فرمانبرداری کنید خدا را و پیغمبر او را اگر هستید شما ایمان آورنده گان؟ **(1)**

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَ إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ **(2)**

جز این نیست که ایمان آورنده گان را، آنانکه وقتیکه یاد کرده شود خدا می ترسد دل های ایشان و وقتیکه خوانده شود بر ایشان آیت های او اضافه می سازد ایشان را ایمان و بر پروردگار شان می کنند اعتماد. **(2)**

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ **(3)**

آنانکه می کنند ادا نماز را و از آنچه روزی داده ایم ما ایشان را خرچ می کنند. **(3)**

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ **(4)**

آنها ایشانند ایمان آورنده گان به تحقیق. برای ایشان است مرتبه ها نزد پروردگار ایشان و آمرزش و روزی نیک. **(4)**

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْنِكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ **(5)**

چنانکه بیرون کرد ترا پروردگار تو از خانه تو به حق و هر آئینه گروهی از ایمان آورنده گان البته ناخوشنود بودند. **(5)**

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَ هُمْ يَنْظُرُونَ **(6)**

می کنند جدال با تو در باره حق بعد آنکه روشن شد مانند اینکه می شوند رانده به سوی مرگ و ایشان می بینند. **(6)**

وَ إِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ **(7)**

و چون می داد وعده شما را خدا یکی از دو گروه را اینکه آن برای شما باشد و می داشتید دوست شما آنکه غیر آنچه جنگ بود باشد برای شما و می خواست خدا اینکه ثابت کند حق را با سخنان خود و ببرد ریشه نا معتقدان را. **(7)**

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ **(8)**

تا ثابت کند حق را و بیهوده سازد بیهوده را اگر چه نکنند پسند گناه گاران. (8)

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئَةِ مِنَ الْمَلَأِ بِرَبِّكُمْ مُرْدِفِينَ (9)

وقتی که می کردید طلب کومک پروردگار خود را پس جواب داد برای شما اینکه من کومک می کنم شما را با هزار فرشته پیاپی. (9)

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَ لِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (10)

و نساخت آن را خدا مگر مژده و تا آرام گیرد به آن دل های شما. و نیست فیروزی مگر از نزد خدا. هر آینه خدا توانا، نهایت هوشیار است. (10)

إِذْ يُغَشِّبُكُمُ اللَّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَ يُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُفْرَكُمْ بِهِ ۚ وَ يُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَ لِيُرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَ يُنَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (11)

وقتی که می پوشید شما را خواب سبک امنیتی از جانب او و فرود می فرستاد بر شما از آسمان آب را تا پاک سازد شما را به آن و ببرد از شما آلودگی (تذکر های) شیطان را و تا بر بندد بر دل های شما و استوار سازد با آن پا ها را. (11)

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِ بِرَبِّكَ أَنِّي مَعَكُمْ فَتَبَتُّوا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَ اضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ (12)

وقتی که می فرستاد وحی پروردگار تو به سوی فرشته گان اینکه من همراه شما هستم پس استوار سازید آنان را که ایمان آوردند. به زودی می اندازم من در دل های آنانکه نامعتقد شدند ترس را پس بزنید بالای گردن ها و بزنید از ایشان همه سر انگشتان را. (12)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ ۚ وَ مَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (13)

این به سبب آن است که ایشان مخالفت کردند خدا را و پیغمبر او را. و کسی که مخالفت می کند خدا را و پیغمبر او را پس هر آینه خدا سخت است در عقوبت کردن. (13)

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ (14)

این را پس بچشید آن را و اینکه برای نامعتقدان عذاب آتش است. (14)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ (15)

ای آنانکه ایمان آورده اید وقتی ملاقات می کنید آنان را که نامعتقد شدند در حالت پیشروی پس نگردانید به ایشان پشت ها را. (15)

وَ مَنْ يُؤَلِّمِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ ۚ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَ مَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۚ وَ بئسَ الْمَصِيرُ (16)

و کسی که می گرداند به ایشان در آن روز پشت خود را مگر در حال رفتن از سوئی به سوئی برای جنگ یا در حال پیوستن به گروهی پس به یقین بار بردار شد به خشمی از خدا

و جایگاه او دوزخ است؛ و بد جای باز گشت است. (16)
فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَ مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ لَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۗ وَ لِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (17)

پس نکشته اید شما ایشان را ولیکن خدا کشت ایشان را. و نه افگندی تو وقتیکه افگندی ولیکن خدا افگند. و تا بیازماید ایمان آورنده گان را از او (خدا) آزمائیدن نیک. هر آینه خدا شنوا، دانا است. (17)

ذَالِكُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كَيِّدُ الْكَافِرِينَ (18)

آن است (حقیقت) و اینکه خدا سست کننده است دسیسه نا معتقدان را. (18)

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَ لَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِتْنَتَكُمْ شَيْئًا وَ لَوْ كَثُرَتْ وَ أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ (19)

اگر طلب می کردید فیروزی پس به یقین آمد به شما فیروزی؛ و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما؛ و اگر برگردید (به نافرمانی) ما باز می گردیم (به جزا دادن) و هرگز دفع نکند از شما گروه شما چیزی اگر چه بسیار باشد و اینکه خدا همراه ایمان آورنده گان است. (19)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ (20)

ای آنانکه ایمان آورده اید فرمانبرداری کنید خدا را و پیغمبر او را و نگردانید روی از او و شما می شنوید. (20)

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ (21)

و نباشید مانند آنانکه گفتند: شنیدیم ما و ایشان نمی شنوند. (21)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (22)

هر آینه بدترین جنبنده گان نزد خدا کرانند، گنگانند آنانکه نمی فهمند. (22)

وَ لَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ ۖ وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ (23)

و اگر دانست خدا در ایشان نیکوئی البته می شنواند ایشان را؛ و اگر می شنواند ایشان را البته روی می گردانیدند و ایشان رو گردان اند. (23)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَ اعْلَمُوا ۗ أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ ۖ وَ أَنَّهُ ۖ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (24)

ای آنانکه ایمان آورده اید جواب بدهید برای خدا و برای پیغمبر وقتیکه خواند شما را برای آنکه زنده سازد شما را؛ و بدانید اینکه خدا حائل می شود (می آید) میان مرد و دل او و اینکه آن به سوی او جمع کرده می شوید. (24)

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَ اعْلَمُوا ۗ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (25)

و بپرهیزید از بلاء و مصیبتی که نرسد آنانی را که ستم کردند از شما به خصوص (یعنی همه را در بر گیرد)؛ و بدانید اینکه خدا سخت است در عقوبت کردن. (25)

وَ اذْكُرُوا^۱ اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ اَنْ يَّخَطَّفَكُمْ النَّاسُ فَاُولَئِكَمُ وَاَيَّدِكُمْ بِبَصْرِهِ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (26)

و یاد کنید وقتیکه بودید شما اندک ضعیف شمرده شده گان در سرزمین می ترسیدید اینکه بر بایند شما را مردم پس جای داد شما را و قوت داد شما را به یاری خود و روزی داد شما را از پاکیزه ها تا بود شما سپاس گذاری کنید. (26)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا^۲ اَمَنَاتِكُمْ وَ اَنْتُمْ تَعْمُونَ (27)

ای آنانکه ایمان آورده اید نکنید خیانت خدا را و پیغمبر را و نه خیانت کنید امانت های یکدیگر را و شما می دانید. (27)

وَ اعْلَمُوا^۳ اَنَّ اَمْوَالَكُمْ وَ اَوْلَادَكُمْ فِتْنَةٌ وَ اَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ^۴ اَجْرٌ عَظِيمٌ (28)

و بدانید که جز این نیست که دارائی های شما و فرزندان شما آزمائش اند و اینکه خدا نزد او است مزد بزرگ. (28)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا^۵ اِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُعْفِرْ لَكُمْ^۶ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (29)

ای آنانکه ایمان آورده اید اگر بپرهیزید (از نافرمانی) خدا می سازد برای شما فیروزی و می پوشد از شما بدی های شما و می آمرزد برای شما. و خدا صاحب بخشش بزرگ است. (29)

وَ اِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ^۷ وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللَّهُ^۸ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ (30)

و وقتیکه می کردند نقشه کشی به تو آنانکه نامعتقد شدند تا حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا. و می کردند ایشان نقشه کشی و می کرد نقشه کشی خدا؛ و خدا بهترین نقشه کشان است. (30)

وَ اِذَا تُلِيَا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا^۹ اِنْ هَذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ (31)

و وقتیکه خوانده می شد آیت های ما گفتند: به یقین شنیدیم ما اگر بخواهیم ما البته گفته می توانیم ما مانند این، نیست این مگر افسانه های پیشینیان. (31)

وَ اِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوْ اَنْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ (32)

و وقتیکه گفتند: ای پروردگار ما اگر است این آن حق از جانب تو پس بباران بر ما سنگ از آسمان یا بیاور ما را عذابی درد ناک. (32)

وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ اَنْتَ فِيهِمْ^{۱۰} وَ مَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ (33)

و نیست خدا تا بکند عذاب ایشان را و تویی در میان ایشان. و نیست خدا کننده ایشان و ایشان می طلبند آمرزش. (33)

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَ هُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُمْ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَّفُونَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (34)

و چیست برای ایشان که نکند عذاب ایشان را خدا و ایشان می دارند باز از مسجد الحرام و نبودند دوستان او. نیست دوستان او مگر پرهیزگاران ولیکن بسیاری ایشان نمی دانند. (34)

وَ مَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَ تَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (35)

و نبود نماز ایشان نزدیک خانه کعبه مگر صغیر کردن و کف زدن. پس بچشید عذاب را به سبب آنکه بودید شما می کردید نامعتقدی. (35)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ (36)

هر آینه آنانکه نامعتقد شدند می کنند خرچ دارائی شان را تا باز دارند از راه خدا. پس به زودی می کنند خرچ آن را باز باشد بر ایشان پشیمانی باز می شوند مغلوب. و آنانکه نامعتقد شدند به سوی دوزخ جمع کرده می شوند. (36)

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَىٰ إِنَّكَ هُمْ الْخَاسِرُونَ (37)

برای اینکه جدا می سازد خدا ناپاک را از پاک و می سازد ناپاک را بعضی از آن بر بعضی پس می سازد توده آن را همه یکجا پس می اندازد او را در دوزخ. آنها ایشان اند زیان رسیده گان. (37)

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَ إِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ (38)

بگو: برای آنانکه نامعتقد شدند اگر باز ایستند می شود آمرزیده برای ایشان آنچه گذشت و اگر بر گردند پس به یقین گذشته است روش پیشینیان. (38)

وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (39)

و جنگ کنید با ایشان تا نباشد فتنه (از دین برگرداندن) و باشد دین همه آن برای خدا. پس اگر باز ایستند پس هر آینه خدا به آنچه می کنند بینا است. (39)

وَ إِنْ تَوَلَّوْا فاعْلَمُوا إِنْ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَ نِعَمَ النَّصِيرِ (40)

و اگر برگردند پس بدانید اینکه خدا است سرپرست شما. بهترین سرپرست و بهترین مددگار. (40)

وَ اعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسْكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (41)

و بدانید اینکه آنچه غنیمت یافتید از چیزی پس اینکه برای خدا است پنجم حصه آن و برای پیغمبر و برای صاحبان خویشی و یتیمان و فقراء و مسافران اگر هستید شما ایمان آورنده گان به خدا و آنچه فرو فرستادیم ما بر بنده ما روز جدا شدن (حق از باطل)، روز رو به رو شدن دو گروه (مؤمنان و نامعتقدان). و خدا بر همه چیز توانا است. (41)

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ بِالْعُدْوَةِ الْفُصْوَىٰ وَ الرِّكْبَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ لَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَ لَكِن لَّيُفْضِي اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَ يُحْيِيَ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ وَ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ (42)

و قتیکه بودید شما در کناره نزدیکتر و ایشان در کناره دور تر و کاروان پائین تر از شما. و اگر به یکدیگر وعده می کردید البته اختلاف می کردید در وعده، ولیکن تا انجام دهد خدا کاری را که بود کردنی تا کند هلاک کسی را که هلاک شد به دلیل آشکار و کند زنده کسی را که زنده شد به دلیل آشکار. و هر آینه خدا البته شنوا، دانا است. (42)

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَ لَوْ أَرَادَكُمُ كَثِيرًا لَّفَسَلْتُمْ وَ لَتَنذَرْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (43)

و قتیکه می نمود ترا ایشان را خدا در خواب تو اندک؛ و اگر می نمود ایشان را بسیار البته بزدلی می کردید و البته با یکدیگر کشمکش می کردید در کار ولیکن خدا سلامت کرد. هر آینه او دانا است به صاحب سینه ها. (43)

وَ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْفَتْحِمْ فِي ~ أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ يُفْلِكُمْ فِي ~ أَعْيُنِهِمْ لِيُفْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَ إِلَى اللَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ (44)

و قتیکه می نمود ایشان را و قتیکه رو به رو شدید شما در چشم های شما اندک و می کرد اندک شما را در چشم های ایشان تا انجام دهد خدا کاری را که بود کردنی. و به سوی خدا بر گردانیده می شود کار ها. (44)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (45)

ای آنانکه ایمان آورده اید و قتیکه رو به رو شوید شما گروهی را پس استواری کنید و یاد کنید خدا را بسیار تا باشد که شما موفق شوید. (45)

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَ تَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَ اصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (46)

و فرمانبرداری کنید خدا را و پیغمبر او را و نکنید کشمکش پس بزدلی کنید و برود شمال (قدرت و شکوه و هیبت) شما؛ و شکیبائی کنید. هر آینه خدا همراه شکیبایان است. (46) وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ رِئَاءَ النَّاسِ وَ يُصْذُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (47)

و نباشید مانند آنانکه بیرون رفتند از خانه های شان در حال خود ستائی و خود نمائی مردم

و باز می دارند از راه خدا. و خدا به آنچه می کنند در بر گیرنده (کاملاً آگاه) است. (47)

وَ إِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَ قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَ إِنِّي جَارٌ لَكُمْ مِمَّنِي فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي - أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي - أَخَافُ اللَّهَ وَ اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (48)

و وقتی که آراست برای ایشان شیطان کردار های ایشان را و گفت: نیست غلبه کننده بر شما امروز از مردم و هر آئینه من کومک کننده ام برای شما؛ پس چون دیدند دو گروه برگشت بر کری های خود و گفت: هر آئینه من بیزارم از شما هر آئینه من می بینم آنچه شما نمی بینید هر آئینه من می ترسم خدا را. و خدا سخت است در عقوبت کردن. (48)

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هِيَ - وَ لَاءَ دِينُهُمْ مِمَّنِي وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (49)

و وقتی که می گفت دو رویان و آنانکه در دل های شان بیماری بود مغرور ساخته است این ها را دین ایشان. و کسی که می کند اعتماد به خدا پس هر آئینه خدا توانا، نهایت هوشیار است. (49)

وَ لَوْ تَرَىٰ - إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا - الْمَلَىٰ - نِكَّةَ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَرَ لَهُمْ وَ نُوفُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (50)

و اگر می دیدی وقتی که می میراند آنان را که نامعتقد شدند فرشته گان می زنند رو های ایشان را و پشت های ایشان را و (می گویند) بچشید عذاب سوزان را. (50)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ (51)

این به سبب آنچه پیش فرستاد دست های شما و اینکه خدا نیست ستم کننده بر بنده گان. (51)

كَذَّابٌ آلِ فِرْعَوْنَ - وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ - كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ مِمَّنِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ (52)

مانند عادت قوم فرعون و آنان از پیش ایشان. نامعتقد شدند به آیت های خدا پس گرفت ایشان را خدا به گناهان ایشان. هر آئینه خدا توانا، سخت است در عقوبت کردن. (52)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعَيَّرًا نُّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ - وَ أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (53)

این به سبب آن است که خدا نیست تغیر دهنده نعمتی را که اعطا کرده آن را بر گروهی تا تغیر دهند ایشان آنچه با ایشان است و اینکه خدا شنوا، دانا است. (53)

كَذَّابٌ آلِ فِرْعَوْنَ - وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ - كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ أَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ - وَ كُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ (54)

مانند عادت قوم فرعون و آنان از پیش ایشان. به دروغ نسبت کردند به آیت های پروردگار

ایشان پس هلاک ساختیم ما ایشان را به سبب گناهان ایشان و غرق کردیم ما قوم فرعون را. و همه بودند ستم گاران. (54)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (55)

هر آئینه بدترین جنبنده گان نزد خدا آنانند که نامعتقد شدند پس ایشان نمی آورند ایمان. (55)
الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَ هُمْ لَا يَتَّقُونَ (56)
آنانکه عهد گرفته ئی از ایشان باز می شکنند عهد ایشان را در هر دفعه و ایشان نمی کنند پرهیزگاری. (56)

فَأَمَّا تَتَقَفْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَن خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ (57)

پس اگر بیابی ایشان را در جنگ پس پراکنده ساز به سبب ایشان آنان را از پشت ایشان تا باشد ایشان شوند پند پذیر. (57)

وَ إِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ (58)

و اگر بترسی از گروهی خیانتی پس باز گردان (عهد ایشان را) به سوی ایشان بر برابری. هر آئینه خدا نمی دارد دوست خیانت کننده گان را. (58)

وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا ۗ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ (59)

و نپندارند آنانکه نامعتقد شدند که ایشان پیش دستی کرده اند. هر آئینه ایشان نمی توانند که عاجز سازند. (59)

وَ أَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ آخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ (60)

و آماده سازید برای ایشان آنچه می توانید از نیرو و از دسته های اسپان بترسانید به آن دشمن خدا و دشمن خود را و دیگران را از غیر ایشان نمی دانید ایشان را، خدا می داند ایشان را. و آنچه می کنید خرج از چیزی در راه خدا تماماً داده می شود به شما و شما نمی شوید ستم کرده شده. (60)

وَ إِنْ جَاحُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهَا وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (61)

و اگر تمایل نشان دادند برای سلامتی پس تمایل کن برای آن و اعتماد کن بر خدا. هر آئینه خدا او است شنو، دانا. (61)

وَ إِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۗ هُوَ الَّذِي ۚ أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ ۗ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ (62)

و اگر می خواهند اینکه فریب دهند ترا پس هر آئینه کافی است ترا خدا. او است آنکه تقویه کرد ترا به یاری خود و با ایمان آورنده گان. (62)

وَ أَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ ۗ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَئِنْ أَلْفَ بَيْنَهُمْ

إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (63)

و صمیمیت انداخت میان دل های شان. اگر خرچ می کردی آنچه در زمین است همه یکجا نمی انداختی صمیمیت میان دل های ایشان ولیکن خدا صمیمیت انداخت میان ایشان. هر آئینه او است توانا، نهایت هوشیار. (64)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (64)

ای پیغمبر کافی است ترا خدا و کسی را که پیروی تو کرد از ایمان آورنده گان. (64)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۗ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۗ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (65)

ای پیغمبر رغبت ده ایمان آورنده گان را بر جنگ. اگر باشد از شما بیست شکیبائی کننده گان می شوند غالب بر دو صد. و اگر باشد از شما صد می شوند غالب بر هزار از آنانکه به دروغ نسبت کردند به سبب اینکه ایشان اند قومی که نمی فهمند. (65)

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۗ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۗ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (66)

اکنون کم ساخت خدا از شما و دانست اینکه در میان شما ضعیفی است. پس اگر باشد از شما صد شکیبای می شوند غالب بر دو صد. و اگر باشد از شما هزار می شوند غالب بر دو هزار به فرمان خدا. و خدا همراه شکیبایان است. (66)

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثَخِّنَ فِي الْأَرْضِ ۗ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَ اللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (67)

نیست برای پیغمبری که باشد برای او بندیان تا آنکه بجنگد به شدت بسیار در سرزمین. می خواهید مال دنیائی را و خدا می خواهد آخرت را. و خدا توانا، نهایت هوشیار است. (67)

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (68)

اگر نمی بود نوشته از جانب خدا از پیش البته می رسید شما را در باره آنچه که گرفتید شما عذابی بزرگی. (68)

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۗ وَ اتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (69)

پس بخورید از آنچه غنیمت یافتید حلال و پاکیزه. و بپرهیزید (نا فرمانی) خدا را. هر آئینه خدا آمرزنده، با رحم است. (69)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي ۖ أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۖ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَ يَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (70)

ای پیغمبر بگو برای کسانی که در دست های شما هستند از بندیان: اگر بداند خدا در دل های شما نیکی می دهد شما را بهتر از آنچه گرفته شد از شما و می آمرزد شما را. و خدا

آمرزنده، با رحم است. (70)

وَ إِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ س وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (71)

و اگر می خواهند خیانت را به تو پس به یقین خیانت کردند خدا را از پیش پس تسلط داد ترا بر ایشان. و خدا نهایت دانا، نهایت هوشیار است. (71)

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ أَوْوَأَ وَ نَصَرُوا س أُولَىٰ س نِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ س وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ لَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلَدِيَّتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا س وَ إِنْ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ س وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (72)

هرآئینه آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و کوشیدند با دارائی خود و جان های خود در راه خدا و آنانکه جای دادند و کومک کردند آنها بعضی ایشان دوستان بعضی اند. و آنانکه ایمان آورده اند و نکرده اند هجرت نیست شما را از سرپرستی ایشان از چیزی تا اینکه بکنند هجرت. و اگر طلب کومک کنند شما را در باره دین پس بر شما است کومک کردن مگر بر قومی که میان شما و میان ایشان پیمانی باشد. و خدا به آنچه که می کنید بینا است. (72)

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ س إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَ فِسَادٌ كَبِيرٌ (73)

و آنانکه نامعتقد شدند بعضی ایشان دوستان بعضی اند. اگر نکنید آن را باشد فتنه در زمین و (باشد) فساد بزرگ. (73)

وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ أَوْوَأَ وَ نَصَرُوا س أُولَىٰ س نِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ (74)

و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و کوشیدند در راه خدا و آنانکه جای دادند و کومک کردند آنها ایشان اند ایمان آورنده گان حقیقی. برای ایشان است آمرزش و روزی شائسته. (74)

وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَىٰ س نِكَ مِنْكُمْ س وَ أُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ س بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ س إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (75)

و آنانکه ایمان آوردند از بعد و هجرت کردند و کوشیدند همراه شما پس آنها از شما اند. و صاحبان خویشی بعضی ایشان برتر اند بر بعضی در کتاب (حکم) خدا. هرآئینه خدا به همه چیز نهایت دانا است. (75)